

TÍÐINDABLAÐIÐ

Útgevari: p/f söslalúrin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f söslalúrin. Prent: p/f pressan 1981

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

söslalúrin

Ábyrgdarloysi

ÁBYRGDIN fyrri, at samráðingarnar millum landsstýrið, postfelagið og starvsmannafelagið endaðu við verkfalli er fullt og heilt landsstýrisins.

STARVSMANNAFELAGIÐ og postfelagið góðtóku semingsuppskotið, meðan landsstýrið feldi það, hóast felögin hövdu strekt seg langt.

LANDSSTÝRIÐ og serstakliga lögmaður hava borið seg ógvuliga ódæmiga at í hesum máli. Lögmaður, sum ikki bert er formaður í landsstýrisins, men eisini arbeiðsmálaráðharri og hartil situr fyrri starvsfólkamálum, hevur hildið seg burtur. Sum ikki einaferð tá á hevur staðið, stakk hann halan millum beinini og læt hesar álvarsomu samráðingar upp í hendurnar á embættismonnum og landsstýrismonnum.

TAD ER ikki tí, at vit halda, at úrslitið hevði verið betur, um lögmaður var heima, men so hevði ein so kunnað fastlagt ábyrgdina, har sum hon hoyrir heima. Nú fara vit at uppliva tann vælkenda sjónleikin, har lögmaður fer at vaska sínar hendur og siga: eg havi onga ábyrgd, eg var jú ikki heima, soleiðis, sum hann hevur gjørt tað so ofta, síðan hann gjørdist lögmaður. Hetta hóast øll avvarandi vita, at lögmaður hevur ligið aftan fyri og togað í træðrinnar frá sínari eftirársresidens á Gran Canaria.

ATBURDUR landsstýrisins mótegis felögunum hevur verið heilt í tráð við tær hótanir, sum lögmaður kom við í sínari fyrsta mai røðu. Og marghátligu úttalisi Eilíf Samuelsen í útvarpinum vóru somuleiðis í tráð við tær royndir at

seta iit millum løntakarafelögin, ið hava eyðkent hetta landsstýrið.

HETTA landsstýrið og henda samgonga, sum ræður fyrri borgum í lötuni hevur frá fyrsta degi av fram grovan ágang móti øllum, sum skulu liva av lønarbeiði og pensiónum. Samstundis hevur eingin endi verið á gávumildi samgongunnar mótegis øllum teimum, sum liva av arbeiðsfriðum inntøkum — kapitalistunum, spekulantunum, sölufyrirøkunum og øllum vinunum og kenningunum, sum fast hava slangurnar í landskassanum.

TEIR LÖGDU fyrri við at hækka toll og avgjöld, við at snýta pensiónistarnar fyrri tvey ára pensiónshækkingar, so hildu teir fram við skattahækkingum og nummarinum um við at krevja 7% meira inn í skatti í hesum árinum, enn teir eiga, og teir endaðu við at nullstilla prístalið.

ALT HETTA hevur ført til eitt sera álvarsamt fall í reallønini hjá øllum løntakarum og øllum pensiónistum.

OG NÚ hevur so hetta harðrenda stýrið tveitt landið út í alment verkfall við ikki at góðtaka eitt semingsuppskot, sum eftir okkara meting var tað minsta ein kund bjóða felögunum. Tað er nú landsstýrisins ábyrgd, at samfelagið alt sum tað er, hóttir við at steðga upp. Tí hevur almenningurin rætt til at krevja, at landsstýrið sum skjótast gongur í seg sjálvt og finnur ein útveg at koma felögunum á mæti við einum semiligum útspæli, so henda træta, sum landsstýrið hevur alla ábyrgdina av ikki endar við samfelagsumfatandi krepplu.

Óli B. droymir um nýggja fagra heiminn við Dagblaðnum á la Pravda

Undirhaldið skal bjargast við pornografiskum videofilmum

Tey sum hava fylgt við í føroysku blaðverðini síðstu árin, hava óivað lagt til merkis serliga skrivihátt Óla Breckmans — summi ovurfegin um tað sum hann festir á blað, meðan onnur yppa óksl og

spyrja hvat bagir manninum?

Alt eftir hvørji sjónarmið verða lögð til grund fyrri metingini. Hetta er í lagi í einum demokratiskum samfelag sum hjá okkum, og einki ónt orð

um tað. Men greinin í Dagblaðnum 5. oktober við heitinum »Herferðin móti frium handli« er kanska meira löginn enn vant fyrri Óla Breckmann. Hesaferð er hann á herferð á gangara sinum, sum so

ofta fyrr og høgur bæði til høggu og vinstru, tó mest hetta seinasta, honum so líkt. Her leggur hann eftir teimum trimum blöðnum Sosialinum, 14. September og Friu Føroyum, og grundin er hon, at hesi trý blöðini hava mótmælt tí, sum fram er farið á videomarknaðinum her í býnum í seinastuni, nevniliga at útleigaðir hava verið filmir, sum bæði eru pornografiskir og hvar harðskapurin valdar. Ein skuldi sjálvandi hildið at Óli Breckmann, og Fólkalokkurin sum so, tóku fullt og heilt undir við tilikari skiving, serliga aftaná fleiri ára roynd at hava útrópt seg sjálvar at vera siðvenjuna háborg og verji, í hvussu so er um gangast skal eftir tí sum »andssetjuna« Óðin Ódn og Ó. J. Rólantson hava greitt okkum frá. Og tveir greinir í hesum sama Dagblaði bera á sama borðið at tekkjast hampafólki, onnur um vigsluna av minnisvaranum yvir sjólættnar í Soldafirði og hin um Kristnastovu í Keypmannahavn. — Alt gott at siga um hesi tiltøk, men bara at brúka hetta sum skálkaskjól at pynta seg við í fólkæygum, so samstundis verja henda karráða, fúla videomarknaðin, sum Óli ger, tað sær lægið út í minum eygum, og um ein loyvir sær at átala hetta óskilið, skal ein so verða úthongdur í blöðnum fyrri at vilja øllum handilsskapi til livs, sum sagt verður í Dagblaðsgreinini? Nei, her byr okkurt annað undir hjá Óla — spurningurin er hvat? Kanska heldur Óli, at alt eitur at ver loyvt, tá talan er um at vinna pening, sjálvt um søluveran eitur porno og harðskapur. Tað gongur sjón fyrri segur, hann verjir hesar ónollur við hond og fót í Dagblaðnum, og ráðini hann gevur fólki í greininu eru tey, at um tú ikki toli at siggja slíkt, so kanst tú bara snara fyrri!

Ella er eitt alt stórt »show« hjá hesum sama Óla, sum bert tænnir einum endamáli, nevniliga til sjeypda og síðst at skaffa Óla nakrar lættkeyptar atkvøður, við at ríða á eini andaligari bylgju, sum Óli innast inni bert flennur at og púrt einki hevur til yvirs fyrri, men sum kann nýtast í hansara politiska leiki? Um ikki so er, hví finnur hann so uppá at verja skendska videomarknaðin? Hvat siga garparnir Óðin Ódn, Ó. J. Rólantson og allir hinir »penu« um henda leikin hjá Ó. B. Er hann samsvarendi kristnum moralnormum — eg bara spyrji? Ella er uppskriftin altíð hin sama hjá Ó. B., fyrst Mammon síðani Várharna. Ella nakað heilt annað,

nevniliga at Óli roynir at tæna tveimum harrum, við at tekkjast hampafólki við kristnum kávalótum, samstundis sum hann er forlongdi armurin hjá vissum videohandilssmonnum!

Og so í øllum goraganginum hjá herra Breckmann, so minnr hann allar handilsmenn á, at teir eru við at grava sína egnu grøv við at lýsa í áðurnevndu trimum blöðum. Ja hetta er hin »frælslynti« Óli, sum líka skal minna sínar lagsbrøður á, at nú er vandi á ferð. Og áheitan hansara á handilsmenn er hon, at tit eiga at halda uppat við at lýsa í hesum blöðnum, so tey køvast vegna pengatrot. Soleiðis sigur hin »frælslynti«, við øðrum orðum, hann ræðist í veruleikanum fria orðaskiftið, sum er ein fyrirteyrt fyrri at demokratið virkar eftir ætlan. — Hann droymir kanska um »fagra nýggja heiminn« við Dagblaðnum á la Pravda, og undirhaldið verður bjargað av

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyrri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brovini.

pornografiskum videofilmum við Ólasa vælsignils! Eg sigi sum maðurin segði á sinni: Væl í gagnist.

Viðgang Óli, sjálvt um tú ert komin í knipu, at tungt er at tæna tveimum harrum — tá alt hitt vanligi mænið í greininu um sosialismu, herferð móti handilssmonnum við meira, er burturi, er ein spillnakin Óli eftir, sum verjir spilliklár, sum hótta føroyska fólkasálinu fyrri vinnings skuld.

J. S.

Vilt tú verða glaður — eiga frið í sinni, verða nøgdur við lívið?

Hvat er høvuðsgrundarlagið undir allari tilverni?

Man tað ikki vera kærleiki? Um nú hjún ikki vóru góð við hvønnannan? Um foreldur ikki elskaðu børn síni, og umvent? Um ikki vinarlag var á arbeiðsplássi, í ítróttar- og øðrum fritíðartrivum? Hvar hevdu vit verið, um ikki kærleikin hevði haft meiri ella minni at sagt í livi okkara?

Og tó eiga vit ikki frið í hjartanum. Vit eru ikki nøgd við okkum sjálvi. Vit megna ikki at rætta bróðuri hond til vinarlag, enn minni granna og als ikki mótsæðumonnum okkara. Men tann kærleikin finst, sum er mentur at elska og fyrigeva uttan at krevja annað aftur ímóti enn, at tú gevur honum allan tin veseldóm.

Er tað ikki eitt hásinnað tilbøð? Liv og gleði, fyrri alt tað, tóu hevur at dragast við av sorg, neyð og skomm.

Ver ikki ræddur, tað er eingin hótan, men Guðs ófatiligi kærleiki. Hann elskar teg í hesi løtu.

Hvør kærleiki? Ein faðir sum ofrar sín

egna son fyrri at bjarga tær, — kanska einum óvini?

Vilt tú vraka henda kærleika frá Guði hinum alvalda?

Jesus kallar við opnum fávni: »Komið higar til mín øll tit, sum strevast og ganga undir tungum byrðum, og eg vil veita tykkum hvílu«. Matt. 11.28.

Men tú mást vera sannur. Leggja hjarta titt opið fyrri honum. Tá vil hann taka alt burtur, sum tyngir teg.

Far inn í kamar titt og ákalla Harran í Jesu navn, og tú skalt fáa svar!

Tað er ikki nakar lættvunnins igur. Tí mjáur er vegurin og trøngt er portrið, sum førur til livs. Men tú skalt sanna, at tað var móðina vert.

Tá tú ert komin til ta fatan av tær sjálvum, at tú einki hevur at rósa tær av. Tá vil Harrin fylla tína tómu hendur við sinum kærleika, naði og friði. Og tú kanst oysa út til næsta tín av góðsku Guðs. Og meiri tú oysir út, ríkari verður tú.

Ein gleði, friður og takksemi fyllur hjarta yvir alt mát.

Kefas